

Ancheta noastră - Astăzi, domnul senator Radu Ceontea, președintele PUNR

1. Care sînt cauzele mai puțin vizibile ale acestei ultime „mineriade”?

2. Ce părere aveți despre rapoartele prezentate în Parlamentul României luni, 30 septembrie de reprezentanții Ministerului de Interne, Ministerul Apărării Naționale, S.R.I. și Procuraturii Generale?

3. Pentru ce soluție guvernamentală optați dv.?

1. Îmi este destul de greu, și este destul de complicată să exprim despre cauzele vizibile, despre cele mai puțin vizibile, Exerciții de imaginație nu sînt oportune, dar - amestecînd vizibilul cu mai puțin vizibilul - afirm următoarele:

Miperii au fost o forță de care pînă și dictatorul Ceaușescu a ținut seama. Senzorii pe care i-a plantat între mineri i-au folosit pentru a-și cumpăta măsurile de austeritate. După decembrie 1989 și guvernul provizoriu a avut în vedere această categorie profesională, majorîndu-le salariile sub presiune, minerii fiind la început bucuroși, producția de cărbune fiind totuși la jumătate. Ca urmare a acestei „recompense”, „mineriadele” au devenit blazonul mai mult decît jenant al României, muncitorii adîncurilor fiind

ușor de dirijat să-și manifeste recunoștința față de guvernanti - aceștia, minerii, ajungînd a fi forțe brutale de ordine, constituite ad-hoc, ilegale. Zilele de 14-15 iunie 1990 le rememorăm cu durere. Așa ceva nu se putea închipui. Dar timpul a trecut. Minerii au constatat că sînt plătiți cu lei fără valoare; în plus prețurile i-au scădalizat, situația aprovizionării cu alimentele de bază fiind mult sub așteptările lor. Să nu uităm nici prețurile exagerat de mari la băuturile alcoolice, pe care datorită specificului muncii - minerii le consumă. Sfidarea guvernărilor, în frunte cu primul-ministru, guvernarea fantezistă și experimentală a relinștit întreaga populație aflată în afara protecției sociale. Minerii s-au răscolit împotriva aceluia pe care mai înainte i-au protejat. Pe lângă nemulțumirile lor justificate, au existat și dirijări, și provocări de pe urma cărora s-au pierdut vieți omenesti, s-au produs mari pagube materiale. Dacă se va continua astfel, țara va ajunge a fi guvernată de mineri. Sperăm că noul guvern va găsi înțeleapta cale de mijloc.

2. Fiecare a adus părți ale unui adevăr care a rămas și cred că va rămîne ne-

întregit. Vidul de putere, colapsul de autoritate, supușenia față de imperialismul Fondului Monetar Internațional s-ar putea să accentueze nemulțumirea în țară, alte mineriade să se dezlanțue poate chiar în opoziție cu „civilii” bucureșteni, care nu i-au mai primit cu simpatia din iunie pe ortacii conduși de Miron Cosma. Astfel, vom avea parte de noi și noi rapoarte, tot incomplete și tot „inocente”.

Dacă gospodărirea țării nu se va face lucid, ferm, dacă moralitatea muncii și dreapta ei răsplatire nu vor deveni realitate, atunci nici un fel de rapoarte nu vor ține loc de hrană, de parale, de căldură, de poartă de viață și devotament pentru redeschiderea țării.

3. Frontul Salvării Naționale care nu a acceptat de la început formarea unui guvern de coaliție, care, de asemenea, nu a ascultat propunerile făcute din partea opoziției în primele luni de guvernare, acum, către încheierea mandatului, trebuie să-și constituie un nou guvern tot monolitic și să-și ducă plîna la capăt orgoliului cu care a început, încercînd să repare gravele greșeli de guvernare. Altfel despre divergențele ideologice în interiorul FSN de ce ar mai fi necesară acum cumularea acestora cu cele care ar veni dintr-o coaliție cu opoziția? De fapt, FSN și-a confecționat o „opoziție” de paradă prin Carta pentru reformă. Cred că este cîștit să rămînă cu aceasta fiindcă nu-i altceva decît un FSN mai mic.

A consemnat,
LAVINIA STOICU

Dinastia de Hohenzollern ieri și azi (II)

Chemat și... disprețuit

De îndată ce a pășit pe pămîntul României, Carol de Hohenzollern a fost primit cu ostilitate de multe cercuri. În Adunarea Legislativă, în presă, în diferite pamflete din acea perioadă, multe din personalitățile vieții politice, culturale și științifice s-au ridicat împotriva conducătorului străin venit la tronul României. Ion Heliade Rădulescu, liderul spiritual al revoluției de la 1848 din Muntenia, a declarat în fața Adunării Deputaților în 1866: „Credeti că un străin purtînd coroana va avea mai mult dragoste de țară decît un român? Mi-e teamă că în cîțiva ani vom pierde tot ce am cîștigat de cînd i-am alungat pe fanarioți. La ce altare se va ruga în această țară? Unde-i este vatra lângă care trecînd să poată spune: „aici m-am născut”? Unde, în țara asta, îi dorm străbunilor și unde sînt mormintele pe care va fi gata să le ape-re? Va înțelege el legile acestei țări? Îi va accepta obiceiurile? Urechea lui va percepe dulceața acestui grai încîntător? Mă îndoiesc foarte mult. Mă îndoiesc de tot și mă tem de caful lui Ulisse

pe care troienii l-au adus cu atîta fast în Cetate, spre propria lor distrugere! Puteți fi convinși că cel care nu s-a născut aici, pe acest pămînt și ru aparține acestui popor nu-și va risca nici-cînd viața apărîndu-l; mai probabil este că va trata acest popor și acest pămînt de dragul vieții lui, a gloriei, ambiției și a poporului său”. Vechiul - revoluționar a mai adăugat la sfîrșitul remarcabilului său discurs: „Speranța mea este că nu toate buruienile vor prinde rădăcină în pămînt românesc”.

Cezar Bolliac, revoluționarul și profetul de la 1848 a scris și el împotriva proiectatei încoronări a lui Carol: „Ce serviciu a făcut Carol de Hohenzollern României? Este numele său cunoscut aici? (...) Vine aici chemat de grațitudine poporului, de românii care n-au auzit de fapt nimic despre

(După James Alexander Ginsborg, „Dinastia de Hohenzollern, ieri și azi”, Editura „Jurnal de București”, 1991)

(Cont. în pag. 8 III-a)

Un gest omenesc, frumos. Flori pentru cei pe care îi prețuim. Foto: M. CANCIU

Desemnarea noului prim-ministru

După consultarea de marți seara de la Palatul Cotroceni cu liderii partidelor politice parlamentare, președintele României, domnul Ion Iliescu a declarat presei că, potrivit

candidatului propus de formația majoritară, a desemnat pentru funcția de prim-ministru pe domnul Theodor Stolojan, fost ministru al finanțelor în Cabinetul Roman.

Conferință de presă

Unele probleme urgente vor fi analizate în această săptămînă la Prefectură. Printre ele, domnul VICTOR MICLUȚA, purtătorul de cuvînt al Prefecturii, a enumerat: programul pentru eliminarea infiltrațiilor de apă în rețelele de termoficare și telefonie; stabilirea programului de construire a locuințelor cu fonduri de la buget pentru anul 1992 definitivarea listei cu unități ce vor fi supuse vinzării ca active; Inventarierea subsolurilor din zona centrală care pot fi integrate în circuitul comercial.

Intrucît a devenit o practică obișnuită ca purtătorul de cuvînt al Prefecturii să invite la conferința de presă re-

prezentanți din diverse domenii de interes cetățesc, de data aceasta au fost prezenți domnul STELIAN IONUȚIU, inspector șef la Inspectoratul școlar județean și domnul GHEORGHE SCHWARTZ, consilier șef la Inspectoratul de cultură al județului Arad.

Privitor la reforma învățămîntului, domnul Ionuțiu a opinat că, din momentul în care va fi votată Legea învățămîntului (I) prezent existent cîteva proiecte pentru această lege) va fi o perioadă de tranziție de circa 5-6 ani, intrucît schimbarea structurii și a conținutului

CRISTINA DULASCHI

(Cont. în pag. 8 III-a)

Se zice, se povestește, se spune, se aude și... se crede

„Verbe reflexive impersonale. N-au subiect, subiectiva fiind o găselniță a lingviștilor pentru a salva o logică de gramatică nu de gîndire. Și fiindcă aceste verbe nu au subiect, încearcă să tragi la răspundere pe oarecine. Pornind de la impersonalitatea unor astfel de exprimări, cu posibilitatea de a spune orice ne trece prin cap, s-a născut teoria și mai ales practica zvonurilor.”

În „epoca de aur” zvonul era un fel de test pentru populație. Se lansa un zvon în sensul că va fi criză de cartofi, bunăoară. Populația reacționa prin bine-cunoscuta procedură birfa la colț de stradă, timpanele înregistrau apatia sau furia mulțimii și, în funcție de reacția populației, cartofii apăreau sau nu apăreau pe piață. Astfel de teste erau frecvente și ele acopereau nu doar latura economică, ci și cea politică, socială, culturală.

Astfel s-a născut un nou mod de festare, necunoscut în Vest, dar eficace în Est unde, printr-un asemenea pri-

mitiv procedeu, s-a reușit să se jînă în șah popoare a căror voință de a fi scăzuse periculos spre zero. Unii spun că fosta securitate ar fi fost cea care prin informatorii săi împrăștia zvonurile-test în rîndurile oamenilor.

Micul ecran

Astăzi, se afirmă în mod răsplatit că securitatea nu mai există, dar, cineva, nu se știe cine, continuă să testeze populația prin zvonuri care se dezminț desul de repede, fiindcă acum, spre deosebire de alte dați, se poate protesta sau se poate verifica. Informația, nulă în trecut, în zilele noastre, a devenit un drept cîștigat. Atunci cînd nu se transformă în dezinformare, fără intenție, dar mai ales cu intenție.

„Beneficiara” a tot felui de dezinformări a fost, în general, opoziția, sau, în perioade conflictuale, forțele care s-au opus Puterii. Campioană - Televiziunea Română care, după o scurtă perioadă

ctînd s-a numit și liberă, dîndu-și seama de ridicolul calificativului care nu avea tangență cu realitatea, și-a tăiat codita „liberă” precum șoprița la ananghie. Și a devenit ce a fost și înainte, servus domini (sclavul stăpînului). Exemplele sînt prea numeroase, le știe toată lumea, numai că unii nu le înregistrează din, pur și simplu, „interesul” personal. Acum se fac flotări în fața FSN-ului, miine, dacă va fi cazul, în fața liberalilor, poimîne în fața țărăniștilor ș.a.m.d. Multe din zvonurile colportate de televiziune în baza lui „se spune”, „se aude”, „se povestește” au fost retractate ulterior dar pînă la revenirea la adevăr s-au la sat știri care au creat o anume opinie în rîndul maselor. Și, bineînțeles, de fiecare dată opinia era în favoarea Puterii și, tot de fiecare dată alrăgea oprobriu și condamnarea celor care neputu împotriva Puterii. Uneori atacurile cu „se povestește”, „se aude”, erau di-

I. IERCAN

(Cont. în pag. 8 III-a)

